

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Typ posudku: *oponent*

Autor/ka práce: Matouš Kvapil

Název práce: Adornova kritika masové kultury ve světle Hegelovy estetiky

Vedoucí práce: Miroslav Paulíček

Oponent/tka: Vít Horák

Navržené hodnocení: -

Zdůvodnění Vašeho hodnocení práce (zejména výhrad a kritických připomínek) rozepište podle níže uvedených kritérií.

1. Je cíl práce (výzkumná otázka) jasně formulován a odpovídají mu závěry? Je práce vhodně strukturována?
2. Opírá se autor/ka o dostatek literatury relevantní tématu práce? Využívá i cizojazyčné texty?
3. Jaká je kvalita použitých dat nebo zdrojů (včetně jejich výběru, sběru a popisu) a metod jejich analýzy?
4. Jaká je kvalita argumentů, o něž autor/ka opírá závěry, k nimž dospěl/a?
5. Jsou v práci autorova/autorčina tvrzení a zjištění jasně odlišena od tvrzení a zjištění převzatých?
6. Jaká je úroveň odkazového aparátu, jazyka a dalších formálních náležitostí?
7. Jiné přednosti a/nebo nedostatky, které neodpovídají výše uvedeným kritériím (jsou-li jaké).
8. Náměty na diskuzi při obhajobě práce.

Celkové hodnocení práce:

Práci Matouše Kvapila oponuji už podruhé. K loňské verzi jsem měl dvě zásadní výhrady: **1)** Práci chyběla opora v textech T. W. Adorna - autora, který měl být hlavním referenčním bodem textu. **2)** Práce postrádala sociologický pohled na danou tematiku.

V práci předložené letos se autor dostatečně vyrovnal s první námitkou. Podpora z primárních zdrojů je již dostatečná, a to nejenom v závěrečném souhrnu, ale i v průběhu argumentace samotné práce. S druhou se ovšem nevyrovnal vůbec. Práce je opět v podstatě výlučně orientovaná esteticky, nikoli sociologicky. Název práce slibuje, že bude řeč o kultuře, ale ve skutečnosti autor píše o umění a jeho kvalitách, a objevuje-li se tu kultura chápána jako širší společenská realita, tak pouze s návazností na to, jak se to projevuje na uměleckém díle. V abstraktu se píše: „Často se nyní hovoří o úpadku či odcizení umění, což bývá spojováno s negativními vlivy masové kultury. Tyto negativní vlivy masové kultury se snažím prozkoumat a zaměřuji se především na hudbu, k čemuž využívám především kritiku masové kultury Theodora W. Adorna, jednoho z představitelů frankfurtské školy.“ Z tohoto úvodu usuzuji, že se text bude věnovat negativním vlivům masové kultury případně odcizení, ale to v práci vůbec není. Autor končí a začíná u uměleckého díla a jeho kvality resp. jeho úpadku v podmínkách pozdní modernity.

Například finální kapitoly, ve které konfrontuje své dva referenční autory, začíná takto: “Jak tedy vidíme, neblahé aspekty masové kultury jsou v přímém rozporu z povahou umění dle Hegelových určení. Všechny tyto výtky masové kultuře mají jisté společné jmenovatele, díky kterým se rozbíhá síť neblahých vlivů, které mají za následek onu depravaci umění.” (s. 23) Jde tedy o vliv sociokulturních reálií na umění, nikoli o vliv umění na kulturu/společnost nebo třeba o pochopení kultury a společnosti prostřednictvím umění. A tak je to v celém textu.

Z uvedených důvodů se jako sociolog necítím kompetentní práci hodnotit a nechávám výsledné hodnocení na obhajobě, v níž by si měl Matouš Kvapil obhájit sociologický obsah své práce.

Datum:

Podpis: